

det nu er tilfældet for ejendomshandlere og ejendoms­mæglere, skal kunne nægtes under den i straffelovens § 78, stk. 2, angivne betingelse, d. v. s. for så vidt den pågældende er dømt for et strafbart forhold, der begrundes nærliggende fare for misbrug af den pågældende næring.

Til § 4.

For så vidt angår aktieselskabers adgang til at erhverve næringsbrev, foreslås det at undlade at stille særlige betingelser udover aktieselskabslovens registreringsbetingelser.

Det gældende forbud i næringslovens § 9, stk. 3, imod, at udenlandske aktieselskabers filialer driver detailhandel, er udgået, og i forbindelse hermed foreslås i § 31, stk. 2, også i aktieselskabsloven at ophæve dette forbud.

Til § 5.

Den næringsretlige adskillelse mellem handels-, håndværks- og industrinæringsbrev foreslås op­hævet, således at der udstedes et næringsbrev fælles for handel, håndværk og industri, og således at man på grundlag af dette næringsbrev får fri afsætningsret (jfr. § 10). Samtidig ophæves forbudet imod forening af næringsbrev på handel og håndværk indenfor samme kommune.

Efter stk. 2 ændres næringsbrevafgifterne til registreringsgebyrer, der alene skal dække udgifter ved næringsbrevs udstedelse. Gebyret, der nu tilfalder kommunen, skal efter forslaget tilfalde staten, i København dog stadig kommunen. Medens afgiftens størrelse nu er fastsat i loven, foreslås det, at gebyrets størrelse fastsættes administrativt.

Til § 6.

Det er ikke som i den gældende lov foreskrevet, at indehaverens navn eller for selskaber virksomhedens firma skal angives ved indgangen til for­retningslokalet. Der kræves heller ikke efter for­slaget angivelse af forretningens art. Ligeledes er kravet om, at der i aktieselskaber m. v. i for­retningslokalet skal være angivet samtlige bestyrelsesmed­lemmers og direktørers navne, udeladt.

I stk. 2 foreslås, at enhver automat skal være forsynet med indehaverens navn (firma) og for­retningsadresse. Firma, d. v. s. det navn, hvorunder virksomheden drives, skal herefter angives i alle tilfælde, hvor dette er forskelligt fra indehaverens navn.

Til § 7.

Bestemmelserne om næringsrettens bortfald er forenklet ved, at det fastsættes, at næringsretten

foruden ved død bortfalder, hvis indehaverne — personer eller selskaber — ikke længere opfylder betingelserne for at få næringsbrev.

Bestemmelserne i stk. 3 om tilbagelevering af næringsbrev svarer til de nugældende, dog at kravet om tilbagelevering kun opretholdes, når næringsretten bortfalder, for så vidt angår nærin­gerne som auktionsholder, vekselerer og ejen­domshandler.

Til § 8.

Bestemmelsen omfatter i modsætning til nu også værger for en umyndiggjort, ligesom det udtrykkeligt er anført, at bestemmelsen omfatter en ægte­fælle, der sidder i uskiftet bo.

I modsætning til nu foreslås, at der skal ske an­meldelse til næringsmyndighederne, hvorimod plig­ten til i dødsboer under privat skiftebehandling at ansætte en bestyrer er bortfaldet.

Den særlige bestemmelse om, at de af de under­ordnede næringsmyndigheder trufne afgørelser om forlængelse af 1 års fristen kan indankes for handels­ministeriet, er udeladt, men samtidig er i § 9, stk. 2, optaget den almindelige bestemmelse, om at af­gørelser efter næringsloven, der træffes af politi­mesteren eller magistraten, kan indbringes for han­delsministeren.

Til § 9.

Bestemmelsen i stk. 1 gælder i alle tilfælde, hvor der gives dispensation. Formuleringen til­sigter at tydeliggøre, at selvom sådanne nærings­brev udfærdiges af den underordnede myndighed, skal beslutning om begrænsning eller betingelse samt om indholdet heraf være truffet af ministeren.

Bestemmelsen i stk. 2 er overensstemmende med almindelig praksis, selvom sådan adgang til klage i den gældende lov kun udtrykkeligt er an­givet i § 13, stk. 4.

Til § 10.

Efter stk. 1 ophæves det hidtidige forbud mod, at handlende har flere butikker i samme kommune tilligemed de hidtidige forskrifter om, hvilke varer håndværkere og industridrivende må afsætte. Dog foreslås i § 24, at disse restriktioner opretholdes i en overgangsperiode indtil 1. januar 1970.

De hidtidige bestemmelser om, at varer kun må afsættes fra fast forretningssted, opretholdes. Undtaget herfra vil kun være det salg, der — også uden næringsbrev — kan finde sted i henhold til § 12, stk. 1, (omførsel), § 13, (omførsel efter særlig til­ladelse), og § 14, stk. 1, (på torve m. v.). Det følger af denne bestemmelse sammenholdt med § 12, stk. 2,